

Încrângătura *Basidiomycota*
Clasa *Hymenomycetes*
Ordinul *Polyporales*
Familia *Clavariaceae*

***Clavaria (Ramaria) botrytis* – rămurile, creasta cocoșului (Fig. 1)**

Corpul sporifer cărnos alb-gălbui, în diametru de 10-12 cm, înalt de 7-14 cm, este format din numeroase ramificații dicotomice, cilindrice, care pornesc de pe un picior scurt și gros. Crește prin pădurile de foioase, în special în cele de fag și mestecăn, vara-toamna și este comestibilă.

Fig. 1 *Clavaria (Ramaria) botrytis* – rămurile, creasta cocoșului

Familia *Stereaceae*

***Stereum hirsutum* (Fig. 2)**

Este alcătuit din numeroase corpuri sporifere crustoase, semicirculare cu diametrul de 3-10 cm, suprapuse, subțiri ca niște foițe de hârtie, pieloase, elastice cu marginea răsfrântă și regiunea himenială de culoare gălbuie. Trăiește pe trunchiurile uscate, crengi căzute la sol, de fag, mestecăn, carpen, gorun, stejar, plop cărora le produce putrezirea, tot anul.

Familia *Cantharellaceae*

***Cantharellus cibarius* – bureți galbeni, gălbiori (Fig. 3)**

Are corpul sporifer cărnos, de formă convexă în tinerețe, de pâlnie adâncită la maturitate, de culoare galbenă aurie, cu marginea ondulată. Piciorul în formă de trunchi de con răsturnat este tare și neted. Pe partea inferioară a pălăriei se află regiunea himenială decurentă până la jumătate din lungimea piciorului. Crește prin pădurile de foioase și cele de conifere mai ales în etajul montan, de la sfârșitul primăverii până toamna. Este comestibilă fiind foarte căutată.

Fig. 2 *Stereum hirsutum*

Fig. 3 *Cantharellus cibarius* - bureți galbeni, gălbiori

Familia Hydnaceae

***Hydnum repandum* – burete țepos (Fig. 4)**

Are partea superioară a pălăriei netedă, gălbuie, iar cea inferioară cu țepi conici, lungi, fragili ce alcătuiesc regiunea himenială până la treimea superioară a piciorului. Crește saprofit în grupuri dese, cu piciorul și pălăria unite, încât creează impresia că formează o singură ciupercă. Întâlnită pe solul fertile din pădurile de fag și conifere din etajul montan și subalpin, vara-toamna până la apariția primelor geruri. Este comestibilă când este tânără.

***Hydnum imbricatum* – porcan (Fig. 5)**

Are pălăria pe partea superioară acoperită cu solzi imbricați, mari, bruni, dispuși în cercuri concentrice, iar pe cea inferioară cu țepi mici, deși. Este comestibilă și crește în grupuri destul de mari numai în molidișurile din etajul montan și subalpin, vara-toamna.

Fig. 4 *Hydnum repandum* - burete țepos

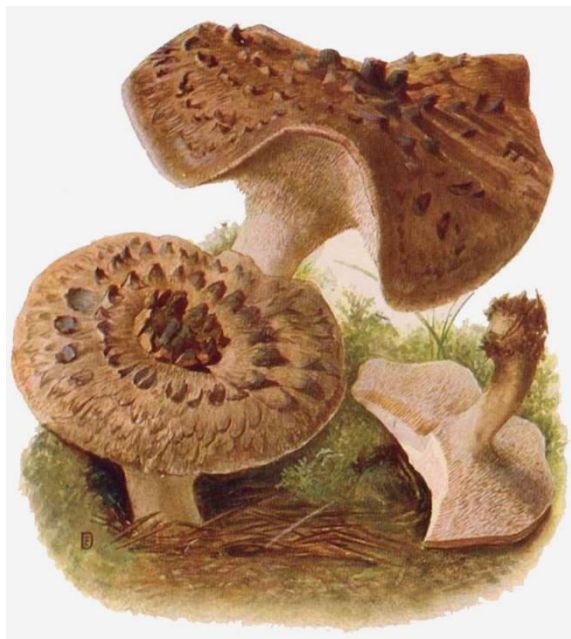

Fig. 5 *Hydnum imbricatum* - porcan

Familia Polyporaceae

***Polyporus betulinus* – iască de mestecăn (Fig. 6)**

Are corp sporifer, reniform, convex, neted, sesil sau prevăzut cu un picior scurt situat lateral de pălărie, ce ajunge la dimensiuni de 8-20 cm diametru și 2-6 cm grosime. Este de consistență moale, culoare brună-cenușie pe partea superioară și albă-cenușie pe regiunea himenială. Trăiește pe trunchiurile vii de mestecăn și produce în interiorul lemnului un putregai roșiatic.

***Polyporus squamosus* - buretele păstrăv, buretele nukului**

Are corpul sporifer în diametru de 20-60 cm, de forma unei pălării, la început convexă, apoi se desface în evantai, cu o scobitură adâncă în zona de inserție, de consistență cărnosă, culoare galbenă, acoperită cu numeroși solzi maronii dispuși în cercuri concentrice.

Crește izolat sau în grupuri pe trunchiurile vii sau moarte cauzând putrezirea lemnului, la speciile arboricole de foioase sau rășinoase.

***Fomes fomentarius* - copita calului (Fig. 7)**

Are formă de copită, cu diametrul de 10-40 cm, groasă de 6-25 cm, cu suprafața externă netedă, zonată în inele anuale concentrice, culoare cenușie, brună-închisă sau neagră strălucitoare. Pe partea inferioară se află regiunea himenială constituită din tuburi sporifere foarte scurte, dispuse în straturi suprapuse, fiecare strat anual având o grosime de 2-6 mm. Tuburile sporifere din stratul periferic al regiunii himeniale prezintă la capete pori fini prin care are loc eliminarea bazidiosporilor. Se dezvoltă pe trunchiuri vii sau moarte ale fagului, ulmului, stejarului, carpenului, frasinului, salcâmului, producând putregaiul alb al lemnului.

Fig. 6 *Polyporus betulinus* - iască de mesteacăn

Fig. 7 *Fomes fomentarius* - copita calului

***Fomitopsis pinicola* – iasca de cioată a rășinoaselor (Fig. 8)**

Corpul sporifer se aseamănă ca formă și structură cu cel al speciei precedente, de care se și deosebește prin faptul că fața superioară a pălăriei se înegrește începând de la bază până spre periferia circumferinței, unde rămâne clar vizibilă pe margine, o bordură roșiatică. Se dezvoltă pe trunchiurile vii ale coniferelor (pin, brad, molid), arborilor foioși (cireș, măr, păr) unde produce putregaiul roșu al lemnului.

**Ordinul Agaricales
Familia Boletaceae**

***Boletus edulis* – hrib, pitoancă (Fig. 9)**

Are corpul sporifer cărnos cu pălăria emisferică, convexă, bombată, în diametru de 5-20 cm, colorată în brun-cenușiu pe partea superioară și în alb-gălbui pe partea inferioară, unde se află regiunea himenială. Piciorul este masiv, înalt de 5-15 cm, gros de 4-6 cm, compact, cilindric, deseori umflat la bază. Crește în luminișuri de pădure, liziere, de-a lungul potecilor, atât în pădurile de foioase cât și în cele de conifere, vara-toamna.

Este comestibilă, foarte mult căutată și apreciată mai ales în țările din centrul și vestul Europei.

***Boletus satanas* – hrib țigănesc (Fig. 10)**

Are corpul sporifer cărnos, cu pălăria de culoare brună-cenușie, piciorul bombat, roșiatic la bază și galben spre vârf. În contact cu aerul țesuturile albe ale pălăriei și piciorului se albăstresc. Crește prin aceleași locuri cu specia precedentă, numai că este o ciupercă otrăvitoare.

Fig. 8 *Fomitopsis pinicola* -
iasca de cioată a rășinoaselor

Fig. 9 *Boletus edulis* -
hrib, pitoancă

Fig. 10 *Boletus satanas* –
hrib țigănesc

Familia Agaricaceae

Agaricus campestris – ciuperca albă de bălegar (Fig. 11)

Este o ciupercă saprofită cu corpul vegetativ un miceliu bogat ramificat în straturile superficiale și fertile ale solului. Pe acest miceliu specializat se dezvoltă corpuri sporifere numite bazidofructe.

Bazidiofructele sunt constituite dintr-un picior (stipes) și o pălărie (pileus).

Pe picior (stipes) se află un inel membranos (annulus) rămasășită a învelișului parțial (velum parțial). Pe partea inferioară a pălăriei (pileus) se găsește regiunea himenială constituită dintr-un număr mare de lamele, la început de culoare rozie sau albă mai târziu brune, dispuse radiar în jurul piciorului, fără a concrește cu acesta.

Crește prin pajiști intens pășunate, cu solul gras, la sfârșitul verii și începutul toamnei. Este una din ciupercile cele mai gustoase și mai căutate de om.

Agaricus bisporus – ciuperca albă (champignon) (Fig. 12)

Ciuperca albă-crem, numită și champignon, are pălăria complet albă sau cu liniuțe roșcate, cu diametrul de 5-10 cm, lamelele roz-murdar, apoi brune, în final negre. Piciorul este alb, scurt de 3-5 cm, cu un inel dublu. Pulpa albă cu gust dulce, aromă plăcută, se înroșește ușor prin rupere și expunere la aer.

Este foarte bună pentru consumul alimentar, fiind cultivată prin pivnițe, depozite, sere, în ciupercării pretinzând un regim termic de +12°C până la +16°C.

Fig. 11 *Agaricus campestris* –
ciuperca albă de bălegar

Fig. 12 *Agaricus bisporus* –
ciuperca albă (champignon)